

vis heller ikke i Fremtiden vil blive det. Hvorfor skal den vedkommende have den fulde Rettighed uden virkelig at gøre sin Pligt?

Den højtærede Ministers Bemærkninger om mig som Medlem af den tidligere Regering og om Venstres Stilling i Ringkøbing Amt skal jeg skænke den højtærede Minister. Ministerens Partis Stilling i dette Amt giver sikkert ikke nogen Anledning til at gale saa højt op, som den højtærede Minister her har gjort. Som sagt, jeg skænker den højtærede Minister disse Bemærkninger, fordi de efter min Opfattelse udspringer af en mere plumret Kilde end den, man er vant til at høre rinde fra Ministres Mund.

Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for hans Redegørelse i Anledning af min Henstilling vedrørende Spørgsmaal om Island. Den højtærede Ministers Meddelelser indeholdt i og for sig ikke noget nyt for mig, men jeg kan jo kun glæde mig over, at den højtærede Minister ligesom alle andre i Forholdet mellem Danmark og Island interesserede, og først og fremmest det danske-islandske Nævns Medlemmer, har sin Opmærksomhed henvendt paa Forbundslovens § 7 og paa Bestræbelserne for at bringe til at forstumme de Genklange af gamle Toner, som i Forbindelse med Forstaaelsen og Fortolkningen af denne Paragraf af og til lyder, og som det er af Betydning og Værdi snarest muligt at bringe til at forstumme. Nævnet har ment at kunne give sit Bidrag til dette ved den Erklæring, som jeg omtalte, da jeg første Gang havde Ordet, og som ærede Medlemmer vil finde i den Beretning om Nævnets Forhandlinger, som nu igennem Rigsdagens Bureau er stillet til Disposition. Men netop under Hensyn til, at der er delte Meninger om Betydningen af § 7 og ganske særlig Betydningen af 2det Stykke, netop derfor bør der efter vor Opfattelse gives kvalificerede Islændere Adgang til Deltagelse i Udenrigstjenesten paa for Island betydningsfulde Pladser. Og det glæder mig, at den højtærede Udenrigsminister velvilligst modtog denne Henstilling og udtalte sin Redebonhed til at tage den under Overvejelse. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at dette, som Ministeren nævnte, at Begyndelsen er gjort derved, at en islandsk juridisk Kandidat i nogen Tid har fungeret som Sekretær i Udenrigsministeriet, jo ganske vist er en enlig, men dog sikkert ikke en paa nogen Maade flyvefærdig Svale. Jeg vil haabe, at den kan blive efterfulgt af flere, som kunde varsle Sommer i denne Sag.

I øvrigt har der jo ingen Ende været paa Begejstringen over Ministertalerne under denne Finanslovbehandling. Først og fremmest har Begejstringen skyllet i brede Bølger gennem Socialdemokratiets Hovedorgan her i København. Det mener, at Oppositionen med et Fingerknips af Ministrene er fjernet fra deres Nærhed, at den hele Oppositionsarmé ved disse Taler er slagen og ligger paa Valen, dér, hvor Ofrene for den berømte Krigsmand Jacob von Thybøes Pallask sover deres sidste Søvn. Men de højtærede Ministre bør erindre, at over det hele Land gaar det store Smil, og for dette kan Ministeriet takke ikke blot sig selv, men ogsaa dets altfor fantasifulde Vaabendrager, Ministeriets Jesper Oldfux i „Social-Demokraten“.

Den højtærede Statsminister finder ikke, at man af ham kan kræve nogen Plan, nogen Oversigt over Løsningen af den allernærmeste Fremtids politiske Opgaver, Opgaver, som jo uvægerlig vil melde sig, og for en væsentlig Del allerede har meldt sig. Men truende siger den højtærede Minister, at Kravet om en samlet Plan kan Oppositionen tidsnok faa tilfredsstillet. Dette kunde jo tyde paa, at den højtærede Minister har en saadan Plan; men hvis han har det, en Plan over for Arbejdsløshed, Erhvervskrise og alle de Vanskeligheder, som følger i Sporet deraf — hvis Ministeren har en saadan Plan, er det hans Pligt at fremkomme med den. Den højtærede Minister ved, at Erhvervslivet venter, de arbejdsløse venter, Rigsdagen venter det af Ministeren, hvis Regering jo kom til Verden under Paaberaabelse af sin egen fremragende Evne, Udsyn og Magtfuldkommenhed. Men nu siger den højtærede Minister, at den samlede Plan skal komme Led for Led. I og for sig er det vel ikke muligt at finde nogen Mening i, at en samlet Plan skal komme Led for Led, efterhaanden som det er fornødent, men i hvert Fald maa man saa spørge, af hvilke Led skal denne Kæde da sammensættes? Den højtærede Minister har mistet Troen paa Importregulering, den var dog ellers tidligere i den højtærede Statsministers glade Oppositionsdage hans Alfa og Omega, det var det Sesam, som kunde lukke Porten op til et økonomisk Lykkeland efter den højtærede Statsministers Mening paa det Tidspunkt. Man maa rigtignok sige: Ak, hvor forandret! det var den Gang. Men den højtærede Minister maa undskyldte Oppositionen, naar jeg minder ham om, at heller ikke i denne Forbindelse er det, der er gemt, helt glemt. Den højtærede Minister